

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/366/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113216342
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113216342.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky B. F., trvale bytom F. 5, Na Q. XX/XX, štátnej občianky Slovenskej republiky, zast. JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom so sídlom Trenčín, Brnianska 1K proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava 1, Pribinova 25, IČO 35 807 598 o vylúčenie veci z exekúcie s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 8. januára 2014, č. k. 12C/104/2013-214, v senáte, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - ktorou rozhodol o náhrade trov konania a povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke titulom náhrady trov odvolacieho konania sumu 53,47 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súdu prvého stupňa rozhodol tak, že konanie v časti o povolenie odkladu exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, pod sp. zn. Ex 4719/2008, v časti výkonu exekúcie vykonanej prikázaním pohľadávky z účtu stavebného sporenia č. 2760840 0 01/5900 vedenom v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. v rozsahu sumy 3.783,41 eur a v časti o neprípustenie tejto exekúcie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v zastavenej časti. Vylúčil z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava, pod sp. zn. Ex 4719/08 finančné prostriedky vo výške 3.783,41 eur, získané odpísaním z účtu stavebného sporenia č. 2760840 0 01/5900, vedenom v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 536,31 eur k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Jozefa Herbuláka, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Odporcovi tiež uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 226,50 eur, do 15 dní po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľka sa domáhala vylúčenia veci z exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 4719/08 prikázaním pohľadávky z účtu stavebného sporenia č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. v rozsahu sumy 3.783,41 eur. Okrem toho sa domáhala, aby súd určil exekúciu v tomto rozsahu za neprípustnú a povolil odklad tejto časti exekúcie. Pred začatím prvého pojednávania navrhovateľka zobrala žalobu v časti povolenia odkladu uvedenej exekúcie a v časti o neprípustenie tejto časti exekúcie späť z dôvodu, že o tomto nároku bude rozhodnuté v exekučnom konaní. Uviedla, že na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 61Er/1693/2008 prebieha exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. - odporcu a povinného F. F. ktorý je jej bývalým manželom. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňom 16.05.2008. Po rozvedení manželstva uzatvorili dňa 07.05.2010 dohodu o vyporiadaní BSM, podľa ktorej sa zaviazala zaplatiť zostatok dlhu na základe zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 04.01.2006. Po rozvedení manželstva oba záväzky zo stavebného sporenia hradila z

vlastných prostriedkov, a to zo svojej mzdy, ktorá jej bola každý mesiac vyplácaná, teda z prostriedkov nepatriacich do zaniknutého BSM. Všetky platby bezhotovostne poukazovala zo svojho osobného účtu na účet stavebného sporenia. Podľa výpisu u účtu stavebného sporenia ku dňu rozvodu manželstva 13.05.2008 sa na účte nachádzalo 3.895,41eur a ku dňu 20.05.2013 8.011,28 eur. Od tohto zostatku odpočítala všetky poskytnuté štátne prémie za roky 2009 až 2013 spolu vo výške 332,46 eur a zostala suma 7.678,82 eur. Od tejto sumy odpočítala stav ku dňu rozvodu vo výške 3.895,14 eur a vyšla jej žalovaná suma 3.783,41 eur. Navrhovateľka žiadala aj náhradu trov konania z dôvodu, že nevedela o predmetnej exekúcii a ani nemala povinnosť oznamovať exekútorovi uzavretie dohody o BSM. Exekútor navrhovateľku ani neoslovil. O exekúcii sa dozvedela až z listu Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 05.04.2013, v ktorom jej bolo oznámené začatie exekúcie. Navrhovateľka následne tieto skutočnosti oznámila exekútorovi i odporcovi a obaja prevzali listy dňa 14.06.2013 a 08.07.2013. Mohli sa s ňou mimosúdne dohodnúť a nemusela podávať dňa 02.07.2013 žalobu. Odporca uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému F. F. zo dňa 03.08.2008 bol nútený podať z dôvodu, že povinný riadne a včas si neplnil svoje povinnosti, vyplývajúce z exekučného titulu sp. zn. 58Rob/85/2006. Súdny exekútor následne postupoval podľa zák. č. 233/1995 Z.z. (exekučného poriadku) a odporca do jeho činnosti nezasahoval. Odporca bol názoru, že nijako nezavinil vznik danej situácie a žiadal nepriznať navrhovateľke náhradu trov konania podľa § 150 O.s.p. Odporca nemal vedomosť o zrušení BSM navrhovateľky a povinného a ani o ich Dohode o vyporiadaní BSM a tieto nezakladajú voči tretím osobám žiadne účinky. Konanie v časti o povolenie odkladu exekúcie a o vyslovenie neprípustnosti tejto exekúcie bolo zastavené podľa § 96 O.s.p. na základe späťvzatia žaloby a o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.03.2008, č.k. 11C/185/2007-16 bolo manželstvo navrhovateľky a povinného TB. F., uzavreté dňa 28.04.2001, právoplatne rozvedené dňom 16.05.2008. Dňa 07.05.2010 uzavreli Dohodu o vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM), podľa ktorej sa navrhovateľka zaviazala zaplatiť zostatok dlhu, vyplývajúceho zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 2760840 8 02, poskytnutom na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2760840 0 01 Prvou stavebnou sporiteľňou a.s.. Zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 2760840 8 02 a stavebnom úvere č. 2760840 0 01 zo dňa 04.01.2006 vyplýva, že ju s Prvou stavebnou sporiteľňou uzavreli ako dlžníci navrhovateľka a povinný F. F. a zaviazali sa poukazovať mesačne vklad vo výške 1.925,- Sk (63,90 eur). Podľa výpisov z účtu PPS zostatok stavebného sporenia ku dňu rozvodu odporne a povinného bol vo výške 3895,41 eur a ku dňu 20.05.2013 vo výške 8.011,28 eur, vyplatené štátne prémie za roky 2009 až 2013 spolu vo výške 332,46 eur. Platobným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.11.2013, č.k. 57Rob/85/2006-23, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2008, bol povinný F. F. zaviazaný zaplatiť odporcovi Pohotovosť s.r.o., Bratislava istinu 28.800,- Sk (955,98 eur) s prísl. a na základe tohto exekučného titulu bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému vydané súdom poverenie pod sp. zn. 61Er/1693/2008-7, EX 4719/08 na vykonanie exekúcie.

Súd prvého stupňa aplikujúc ust. § 55 ods. 1 zákona č. 233/1993 Z. z. (Exekučného poriadku), § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka v odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci nebolo sporné, že exekúciou boli postihnuté veci - finančné prostriedky navrhovateľky, ktoré po rozvode jej manželstva s povinným Tiborom F. už nepatrili do ich BSM a podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemohli byť z nich uspokojené pohľadávky veriteľa - odporcu, z ktorého dôvodu súd žalobe vyhovel. Navrhovateľkou žalovaná suma zodpovedá údajom z výpisov z jej osobného účtu, kam jej boli zasielané výplaty a z účtov stavebného sporenia. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd priznal úspešnej navrhovateľke náhradu trov konania proti neúspešnému odporcovi a nepoužil ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľka dostala od PSS a.s. list zo dňa 08.04.2013, kde jej sporiteľňa oznámila obdržanie príkazu na začatie exekúcie a listom zo dňa 12.06.2013, ktorý podľa doručenky exekútor prevzal dňa 14.06.2013, oznámila exekútori v žalobe uvedené skutočnosti, teda že prostriedky stavebného sporenia zaplatené po rozvode manželstva nepatria do jej BSM a nemôžu byť predmetom exekúcie. Predmetnú žalobu podala dňa 02.07.2013, keď nedošlo k dohode s exekútorom. Náhrada trov konania pozostávala z trov právneho zastúpenia za 3 úkony (prevzatie veci 20.06.2013, žaloba z 01.07.2013, pojednávanie dňa 08.01.2014) po 141,09 eur t.j. 423,27 eur, režijný paušál 2x 7,81eur (rok 2013) a 1x8,04 eur (rok 2014), t.j. 23,66 eur, spolu 446,93 eur, k tomu 20% DPH vo výške 89,38 eur, celkom spolu 536,31 eur. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení noviel bol neúspešný odporca zaviazaný zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 226,50 eur podľa položky 1a)

sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6%, pretože navrhovateľka je oslobodená od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2, písm. p).

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou súd rozhodol o náhrade trov konania účastníkov a o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca a žiadal odvolací súd, aby za aplikácie ust. § 150 O.s.p. napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že odporcovi nebude uložené nahradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľke a zaplatiť súdny poplatok, alternatívne žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť. Dôvodil, že podľa jeho názoru sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce aplikáciu ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov, pretože odporca v dôsledku skutočnosti, že bývalý manžel navrhovateľky, ktorý je dlžníkom odporcu, dobrovoľne nesplnil svoju povinnosť, vyplývajúcu mu z exekučného titulu, bol nútený podať návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 03.08.2008, ktoré je vedené pod č. EX 4719/2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, ktorý na základe poverenia na začatie exekúcie túto začal dňa 23.09.2008 a ktorý v súlade s exekučným poriadkom postupoval aj pri spôsoboch vykonávania exekúcie. Tieto úkony predchádzali dohode o vyporiadaní BSM zo dňa 07.05.2010, na základe ktorej sa navrhovateľka zaviazala zaplatiť zostatok dlhu, vyplývajúci zo zmluvy o stavebnom sporení, preto spôsob vykonania exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu stavebného sporenia bol vykonaný podľa jeho názoru dôvodne, ktorú skutočnosť mal súd prvého stupňa vziať do úvahy, pretože odporca pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a následnými úkonmi v exekučnom konaní nebol informovaný o tejto dohode o vyporiadaní BSM. Poukázal na to, že takéto vyporiadanie nie je účinné voči tretím osobám. Podľa jeho názoru aplikácia ust. § 150 O.s.p. prichádza do úvahy, keď sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktorá výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníka konania. Poukázal na ust. § 143 O.s.p., v zmysle ktorého odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Aby bolo možné toto ustanovenie použiť, je potrebné skúmať, či príčina, vedúca k podaniu návrhu nespočívala v chovaní odporcu, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O.s.p. nemožno zamieňať so skutočnosťou, že odporca svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania, ktoré ustanovenie súdy zanedbávajú. Podľa jeho názoru, súd mal rozhodnúť tak, že nezaviazal odporcu zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľke a súdny poplatok z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane odporcu, spočívajúce v skutočnostiach ním uvedených. Zastával názor, že v prípade, ak sa vec v BSM stala predmetom exekúcie a až potom došlo k vyporiadaniu BSM platí, že exekúcia bola začatá oprávnene, pretože vec sa stáva predmetom exekúcie momentom, kedy súdny exekútor určí, že exekúcia bude vykonaná jedným zo spôsobov vykonania exekúcie a vec postihne, preto odporca nijako nezavinil vzniknutú situáciu, čo by bolo potrebné vziať do úvahy.

Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala rozhodnutie súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vzniknutých jej z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 53,47 eur. Podľa jej názoru, súd prvého stupňa v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. správne rozhodol o priznaní náhrady trov konania jej, ako úspešnej účastníčke a tiež postupoval správne, keď neaplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p., pretože dospel k záveru, že v danom prípade takéto dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce uvedený postup neexistujú. Poukázala na skutočnosti uvedené už v odôvodnení súdneho rozhodnutia, t.j. že od PSS a.s. dostala list zo dňa 08.04.2013, kde jej tento subjekt oznámil obdržanie príkazu na začatie exekúcie voči jej bývalému manželovi F. F., načo ona listom zo dňa 12.06.2013, ktorý prevzal súdny exekútor dňa 14.06.2013 detailne oznámila exekútorovi v žalobe uvedené skutočnosti, teda že prostriedky stavebného sporenia zaplatené po rozvoze manželstva nepatria do BSM s dlžníkom, nemôžu byť predmetom exekúcie, čo preukázala aj listinnými dôkazmi, najmä dohodou o vyporiadaní BSM. Keďže aj po preukázaní týchto skutočností nedošlo zo strany exekútora v súčinnosti s oprávneným k dohode, bola nútená obrátiť sa na súd s predmetnou žalobou o vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 02.07.2013. Odporca mal možnosť aj následne po jej podaní iniciovať uzatvorenie dohody, prípadne dať exekútorovi súhlas na uvoľnenie finančných prostriedkov späť na jej účet, čo neurobil, a až do vyhlásenia rozhodnutia bol pasívny. V prípade, ak by bol týmto spôsobom postupoval, bolo možné z jej strany vziať návrh späť a následne by mu nebola vznikla ani poplatková povinnosť odvíjajúca sa od predmetu konania, na zaplatenie ktorej ho súd zaviazal, s poukazom na skutočnosť, že ona je od platenia súdneho poplatku oslobodená v zmysle § 4 ods. 2 písm. p) zákona o súdnych poplatkoch.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach, vo výroku o náhrade trov konania a vo výroku, ktorým bola uložená odporcovi poplatková povinnosť za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. O odvolaní odporcu rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim rozhodnutie prvostupňového súdu odvolaním napadnuté nebolo, teda v tejto časti nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 O.s.p.).

Ako vyplýva z obsahu odvolania, ťažisko odvolacích námietok odporcu smeruje proti záveru súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého tento nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p., teda tzv. moderačného práva súdu na rozhodnutie o náhrade trov konania.

Aplikácia ust. § 150 O.s.p., pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady, na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom, alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach, na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa, treba prihliadnúť na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov, k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 150 O.s.p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie. Nemožno si ho vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodovania, o trovách konania.

V sporovom konaní, ako je tomu nepochybne aj v preskúmvanej veci, sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Vychádzajúc z tejto zásady, ako súd zistil z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, aj prvostupňový súd zaviazal odporcu za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. nahradiť trovy konania úspešnej navrhovateľke. Tieto boli vyčíslené v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (Advokátskej tarify) a išlo o trovy, ktoré vznikli úspešnej navrhovateľke v konaní z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 536,31 eur, účelnosť a výška ktorých odvolaním odporcu spochybnené neboli.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľka, vychádzajúc z ust. § 55 ods. 1 zákona č. 233/1993 Z. z. Exekučného poriadku domáhala vylúčenia z exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 4719/08, finančných prostriedkov vo výške 3.783,41 eur, získaných odpísaním z účtu stavebného sporenia č. 2760840001/5900, vedenom v Prvej stavebnej sporiteľni a.s., ktorému návrhu súd prvého stupňa v celom rozsahu aj vyhovel.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.03.2008, č.k. 11C/185/2007-16 bolo manželstvo navrhovateľky a povinného F. F., uzavreté dňa 28.04.2001, právoplatne rozvedené dňom 16.05.2008. Dňa 07.05.2010 uzavreli Dohodu o vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM), podľa ktorej sa navrhovateľka zaviazala zaplatiť zostatok dlhu, vyplývajúceho zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 2760840 8 02, poskytnutom na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2760840 0 01 Prvou stavebnou sporiteľňou a.s..

Zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 2760840 8 02 a stavebnom úvere č. 2760840 0 01 zo dňa 04.01.2006 vyplýva, že ju s Prvou stavebnou sporiteľňou uzavreli ako dlžníci navrhovateľka a povinný F. F. a zaviazali sa poukazovať mesačne vklad na jej účet vo výške 1.925,- Sk (63,90 eur). Podľa výpisov z účtu PPS zostatok stavebného sporenia ku dňu rozvodu odporkyne a povinného bol vo výške 3.895,41 eur a ku dňu 20.05.2013 vo výške 8.011,28 eur, vyplatené štátne prémie za roky 2009 až 2013 spolu vo výške 332,46 eur.

O prebiehajúcej exekúcii sa navrhovateľka dozvedela až z listu Prvej stavebnej sporiteľne a.s., zo dňa 05.04.2013, v ktorom jej bolo oznámené začatie exekúcie. Tieto skutočnosti oznámila následne

exekútorovi, ktorý prevzal zásielku dňa 14.06.2013. Keďže tak súdny exekútor, ako ani oprávnený z exekučného konania (v tomto konaní vystupujúci v procesnom postavení odporcu), na toto oznámenie navrhovateľky nereagovali uvoľnením finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia, nezostávalo navrhovateľke z dôvodu ochrany svojich práv nič iné, ako postupom podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku sa domáhať ochrany tohto svojho práva na súde.

Krajský súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady pre to, aby na náhradu trov konania vo vzťahu k úspešnému účastníkovi, teda v tomto prípade navrhovateľke bolo aplikované ust. § 150 ods. 1 O.s.p. tak, ako to odvolaním žiada odporca, v dôsledku čoho by jej ako úspešnej účastníčke v konaní náhrada trov konania nebola priznaná. Ako už bolo vyššie uvedené, ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov. Posúdením všetkých okolností v konkrétnej veci, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade tu nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, umožňujúce súdu využiť tento výnimočný postup. Súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy jednak pomery navrhovateľky, ktorá je fyzickou osobou, na druhej strane aj postavenie samotného odporcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou, ako aj okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku navrhovateľky, teda práva na súde a postoj účastníkov pred začatím konania, ako aj v priebehu neho, a nezistil žiaden právny významný dôvod, pre ktorý by mali navrhovateľku ako úspešnú účastníčku v konaní zaťažiť trovy, ktoré jej v konaní vznikli napriek tomu, že vychádzajúc z ust. § 142 ods. 1 O.s.p. jej právo na ich náhradu bez akejkoľvek pochybnosti prináleží. Na strane druhej, ako už bolo vyššie uvedené, odporca je obchodnou spoločnosťou, teda v porovnaní s postavením navrhovateľky, ktorá je fyzickou osobou, bez akejkoľvek pochybnosti pre neho zaplataenie náhrady trov konania z titulu svojej neúspešnosti v tomto konaní ho zaťaží v menšom rozsahu, ako samotnú navrhovateľku, pričom ním uvádzané skutočnosti, spočívajúce v tom, že nemal vedomosť o tom, že jeho dlžník, bývalý manžel navrhovateľky uzatvoril s touto dohodou o vyporiadaní BSM po rozvedení ich manželstva, nie je skutočnosťou, ktorá by mala či spravodlivo mohla ísť na ťarchu navrhovateľky. V čase, keď začalo exekučné konanie v prospech vymoženého pohľadávky oprávneného, ktorý v tomto konaní vystupuje v procesnom postavení odporcu, bolo už manželstvo navrhovateľky a jej bývalého manžela - dlžníka odporcu rozvedené, a v konaní sa nepreukázalo, že by navrhovateľka mala vedomosť o tomto prebiehajúcim exekučnom konaní skôr, ako v čase, keď jej zo strany Prvej stavebnej sporiteľne bolo oznámené, že finančné prostriedky na účte stavebného sporenia majú byť predmetom exekúcie, vedenej v prospech odporcu. Napriek tomu, že prakticky bez zbytočného odkladu reagovala a existenciu dohody o vyporiadaní BSM tak exekútorovi ako aj odporcovi oznámila, spôsob vedenia exekúcie zmenený nebol a navrhovateľka preto, aby ochránila svoje právo, bola nútená sa obrátiť so žalobou na súd. Za tejto situácie si odporca jednoznačne musel byť vedomý, že v súvislosti s ochranou práva navrhovateľky vzhľadom k tomu, že bola v konaní právne zastúpená, vzniknú trovy, ktoré v prípade neúspechu bude musieť nahradiť, k čomu v konečnom dôsledku aj prišlo. Za týchto okolností nie je tu žiaden relevantný dôvod, aby navrhovateľka trovy, ktoré jej vznikli, znášala a sama seba týmto neprimerane finančne zaťažila, aj s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, ktoré v konaní boli zistené. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd dospel k záveru, že nie je tu existencia takých okolností hodných osobitného zreteľa, z ktorých by bolo možné opodstatnenie vyvodiť aplikáciu ust. § 150 O.s.p. a preto dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa odporcu na náhradu trov konania za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k navrhovateľke ako úspešnej účastníčke v konaní zaviazal, postupoval v celom rozsahu správne.

Ako zmätočnú vyhodnotil odvolací súd námietku odporcu, ktorou namietal nedôvodnosť postupu podľa § 143 O.s.p. , pretože toto ustanovenie súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní o náhrade trov konania v preskúmanej veci neaplikoval, aplikácie tohto ustanovenia sa odporca v priebehu konania ani nedomáhal a náhradu trov konania, vychádzajúc z tohto ustanovenia vo vzťahu k navrhovateľke ako úspešnej účastníčke v konaní ani neuplatňoval.

Pokiaľ v konečnom dôsledku odporca namietal resp. domáhal sa aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., odporca aj vo vzťahu k jeho povinnosti uloženej mu súdom na zaplataenie súdneho poplatku, aj v tejto časti odvolací súd jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Je potrebné totiž rozlišovať medzi trovami vzniknutými účastníkovi úspešnému v konaní, v tomto prípade navrhovateľke, na náhradu ktorých súd odporcu za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal, a na uloženie povinnosti odporcovi splniť si

poplatkovú povinnosť. V preskúmvanej veci navrhovateľke prináleží oslobodenie od platenia súdneho poplatku z návrhu podľa § 4 ods. 2 písm. p) zákona o súdnych poplatkoch, s poukazom na ktorú skutočnosť, vychádzajúc z ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení noviel vznikla na strane odporcu ako neúspešného účastníka v konaní povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 226,50 eur, podľa položky 1a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, predstavujúcej 6% z nároku. Takáto povinnosť by na strane odporcu nebola len v prípade, ak by na žiadosť odporcu mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, samozrejme v prípade splnenia zákonných predpokladov, vychádzajúc z ust. § 138 ods. 1 O.s.p. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odporca sa oslobodenia od súdnych poplatkov nedomáhal a v priebehu konania ani netvrdil skutočnosť vedúce k záveru, že by mu takéto oslobodenie malo prináležať. Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď mu poplatkovú povinnosť uložil.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako vecne správne, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd za použitia § 224 ods. 1, v spojitosti s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcu ako neúspešného v odvolacom konaní zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľke, vzniknutých jej z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 53,47 eur, pozostávajúcich z jedného úkonu á 36,52 eur (písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu), 1x režijný paušál á 8,04 eur (rok 2014) + 20% DPH 8,91 eur. Navrhovateľka pri uplatnení náhrady trov konania z titulu trov právneho zastúpenia si uplatnila hodnotu jedného úkonu á 36,52 eur, vychádzajúc z hodnoty priznanej jej trov konania vo výške 536,31 eur, pričom správne mala vychádzať z hodnoty 3.783,41 eur, kedy je 1 úkon právnej pomoci á 141,09 eur a keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti trovám konania, hodnota úkonu tu predstavuje jednu polovicu zo 141,09 eur, t. j. 70,55 eur. Keďže si však uplatnila úkon v hodnote nižšej, súd jej ho priznal len v rozsahu 36,52 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .